

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA nr. 526 din 05.09.2019

Dosar nr.: 785/2018
Petiția nr.: 7390/28.11.2018
Petent:...
Reclamat: Tribunalul Prahova

Obiect: diferențe salariale

I. Numele, domiciliul și sediul părților

Numele și domiciliul petentului

1. ... prin reprezentant-grefier ..., cu reprezentant doamna ..., Tribunalul Prahova-Secția a II-a Civilă de Contencios Administrativ și Fiscal

Numele și sediul reclamatului

2. Tribunalul Prahova

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

3. Petenții fac parte din personalul auxiliar și conex în cadrul Tribunalului Prahova. Aceștia se consideră discriminați prin nepunerea în aplicare a Deciziei 106/2018 emisă de Curtea de Apel Ploiești. Prezenta decizie face referire la diferențe salariale.

III. Citarea părților

4. În temeiul art. 20 alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura legală de citare.

5. Prin adresa nr.7390/18.12.2018 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 7713/18.12.2018 a fost citată partea reclamată pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 15.01.2019, ora 10:30. Prin această adresă s-a ridicat din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD.

6. La termenul stabilit petenții au fost absenți iar partea reclamată prezentă.

7. Partea reclamata a depus punct de vedere.

8. Petenții au depus concluzii scrise.

9. Procedură legal îndeplinită.

IV. Susținerile părților

Sușinerile petentului

10. Petenți fac parte din personalul auxiliar și conex din cadrul Tribunalului Prahova.

11. Petenți se consideră discriminați de Managerul Economic al Tribunalului Prahova, pentru că nu a pus în executare Decizia 106/2018 emisă de Curtea de Apel Ploiești, în comparație cu celelalte tribunale arondate care ar fi pus în practică această decizie.

13. Prin Decizia nr.106 emisă la data de 29.03.2018 de Curtea de Apel Ploiești, ar fi trebuit conform art. 1 ca începând cu data de 01.01.2018 conform art. 38 alin (3) lit a) din Legea nr. 153/2017, cuantumul brut al salariilor de bază, precum și cuantumul brut al sporurilor și al celorlalte elemente ale sistemului de salarizare care fac parte, potrivit legii, din salariul lunar brut, de care beneficiază personalul auxiliar de specialitate și personalul conex de la Curtea de Apel Ploiești și de la instanțele din circumscripția Curții de Apel, s-ar majora cu 25% față de nivelul acordat pentru luna decembrie 2017, în măsura în care personalul își desfășoară activitatea în aceleași condiții.

14. De asemenea, art. 2 din aceeași decizie, conform dispozițiilor art 38 alin (6) din Legea nr. 153/2017, începând cu 01.01.2018, salariile de bază, sunt mai mari decât cele stabilite potrivit prevederilor menționate și pentru anul 2022 sau devin ulterior mai mari ca urmare a majorărilor salariale reglementate, se acordă cele stabilite pentru anul 2020.

15. Totodată, art 6 precizează că Departamentele economico-financiare și administrative ale Curții de Apel Ploiești, Tribunalului Prahova, Tribunalului Dâmbovița, Tribunalul Buzău vor duce la îndeplinire prevederile Deciziei 106.

16. Petenți subliniază că la emiterea deciziei s-a avut în vedere diferențele salariale constatate ca urmare a modalităților diferite de calcul potrivit deciziilor emise de unele Curți de Apel.

17. Prin concluziile scrise depuse la dosar, petenții susțin că nepunerea în executare de către Tribunalul Prahova a Deciziei 106/2018 emisă de Curtea de Apel Ploiești pentru toate instanțele din raza de competență a acesteia este o faptă de discriminare.

18. În comparație cu celelalte Tribunale arondate Curții de Apel Ploiești consideră petenții că există un tratament diferențiat manifestat prin restricția departamentului financiar economic din cadrul Tribunalului Prahova.

Reiterând, petenții spun că există diferențe salariale în cadrul aceleiași categorii de salariați din cadrul aceluiași ordonator secundar de credite fără a exista un temei legal.

Sușinerile părților reclamate

19. Prin punctul de vedere depus la dosar, Tribunalul Prahova invocă necompetența materială a C.N.C.D. în soluționarea petiției, lipsa obiectului petiției formulate, deoarece Decizia nr. 106/29.03.2018, a cărei punere în aplicare se solicită, nu mai este în vigoare, aceasta fiind înlocuită în mod explicit de Decizia nr. 400/31.10.2018, dată fiind modificarea salariilor de baza.

20. Partea reclamată arată că la data de 31.10.2018 Curtea de Apel Ploiești a emis Decizia nr 400/31.10.2018 care a înlocuit Decizia nr. 106/29.03.2018, precum și Deciziile nr 401/31.10.2018 și 402/31.10.2018, dat fiind modificarea salariilor de bază urmare a aplicării noilor valori de referință sectorială (VRS) la 421,36, respectiv 445,50 lei, pentru perioada în litigiul respectiv 01.01-31.12.2018. Pe cale de consecință, Decizia nr. 106/29.03.2018 și-ar fi încetat aplicabilitatea.

21. De asemenea, partea reclamată ne aduce la cunoștință că o parte dintre semnatarii petiției ar fi formulat acțiunea ce formează obiectul dosarului nr.15000/3/2018 aflat pe rolul Tribunalului București.

22. Partea reclamată subliniază că decizia nr.106/29.03.2018 a fost transmisă fără a fi însoțită de anexa menționată la articolul 4 din decizie. Pentru a pune în aplicare

prevederile Deciziei Tribunalul Prahova a procedat la întocmirea anexei care cuprinde propunerile de drepturi salariale detaliate pentru întregul personal auxiliar de specialitate și conex.

V. Motivele de fapt și de drept

23. În fapt, Colegiul Director reține că petenții reclamă faptul că există diferențe salariale între personalele auxiliare care fac parte din aceeași Curte de Apel.

24. În drept, având în vedere prevederile legale, coroborate actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, în speța de față, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

25. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art. 2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I „Principii și definiții” al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II „Dispoziții Speciale”, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

26. Ca atare, fondul problemei în prezenta speță este corelativ faptului că prezumțiile ce se nasc în cauză nu se circumstanțiază în legătură cu un eventual criteriu interzis de art. 2 alin.1 din O.G. nr. 137/2000 republicată cât în legătură cu un aspect de legalitate, ceea ce plasează cazul în afara incidenței discriminării, așa cum e reglementată de art. 2 alin(1) din O.G. nr. 137/2000 republicată. Or, în exercitarea competențelor sale determinate de O.G. nr 137/2000, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate pronunța asupra unor aspecte ce țin de demersurile întreprinse în instanță din care poate decurge un eventual tratament diferit. Pentru a reține incidența unui atare scop sau efect, în prezenta speță, Colegiul ar trebui să se substituie instanței judecătorești.

27. Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția de necompetență materială ridicată din oficiu privind obiectul petiției.
2. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

DINCĂ ILIE – Membru

LAZĂR MARIA – Membru

POPA CLAUDIA SORINA – Membru

SANDU VERONICA TATIANA - Membru

Hotărâre redactată de: SVT/AA

Data redactării: 30.09.2019

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu